

16 Απριλίου, 1992

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 121/91).

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Προσόντα
πέραν αυτών που απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας μη
συνιστώντα πλεονέκτημα — Λαμβάνονται υπόψη — Δεν
αποδεικνύουν έκδηλη υπεροχή από μόνα τους — Εξουσίες
διορίζοντος οργάνου και Δικαστηρίου σχετικώς.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Ένα από τα
τρία νομοθετημένα κριτήρια — Συσταθμίζεται — Αποφασιστική
μόνον αν όλα τα άλλα είναι περίπου τα ίδια — Αρχαιότητα έξι
μηνών δεν θεμελιώνει από μόνη της έκδηλη υπεροχή.

15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου —
Νομολογιακά Πορίσματα.

20 Με την προσφυγή η αιτήτρια ζήτησε την ακύρωση της
προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Βοηθού Πρώτου
Λειτουργού Ευημερίας. Οι ακυρωτικοί λόγοι που προβλήθηκαν
στρέφονταν κυρίως γύρω από το σύνολο των νομοθετημένων
κριτηρίων αξιολόγησης υποψηφίων.

25 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή,
αποφάσισε ότι:

1. Δεν προτίθεται να προβώ σε ανάλυση των προσόντων. Είναι
25 αρκετό για τους σκοπούς του δικαστικού ελέγχου της
επίδικης απόφασης να παρατηρήσω ότι τα προσόντα είναι

περίπου τα ίδια και να υποδείξω ότι προσόντα πέραν αυτών που απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας και τα οποία δεν αποτελούν πλεονέκτημα σύμφωνα με αυτό, είναι από τα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη στην επιλογή του καλύτερου υποψηφίου, δεν αποδεικνύουν όμως από μόνα τους έκδηλη υπεροχή και είναι μέσα στην άσκηση της διακριτικής του εξουσίας που το διορίζον όργανο θα τα συνεκτιμήσει με τα υπόλοιπα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη στην αξιολόγηση των υποψηφίων και θα τους δώσει τη βαρύτητα που το ίδιο θεωρεί δικαιολογημένη κάτω από τις περιστάσεις. Το δε Δικαστήριο δεν επεμβαίνει έστω και αν η δική του εκτίμηση θα ήταν διαφορετική, εκτός μόνο όταν το διοικητικό όργανο έχει υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής του ευχέρειας.

2. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η αιτήτρια είναι κατά τι αρχαιότερη από το ενδιαφερόμενο μέρος. Η αρχαιότητα είναι ένα από τα τρία κριτήρια που προβλέπονται στο Άρθρο 35(3) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου Αρ. 71 και 211 του 1991. Συσταθμίζεται με τα άλλα δύο, την αξία και τα προσόντα, και μπορεί να είναι ο αποφασιστικός παράγων μόνο αν όλα τα άλλα κριτήρια είναι περίπου τα ίδια. Αρχαιότητα έξι μηνών δεν θεμελιώνει από μόνη της έκδηλη υπεροχή.
3. Οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος σύμφωνα με το Άρθρο 35(4) του Νόμου και όπως έχει καθιερωθεί και από τη Νομολογία, αποτελούν ξεχωριστό ουσιώδες στοιχείο κρίσεως σχετικά με την αξία των υποψηφίων μια και ο Προϊστάμενος του Τμήματος είναι σε θέση να εκτιμήσει και τις απαιτήσεις της θέσης που πρόκειται να πληρωθεί και τις ικανότητες του υποψηφίου για να εκτελεί τα καθήκοντα της θέσης αυτής και δεν μπορούν να παραγνωριστούν από την Επιτροπή χωρίς ειδική αιτιολογία. Για μια τέτοια σύσταση η αιτιολογία της στηρίζεται πάνω στο περιεχόμενο των εμπιστευτικών εκθέσεων και των φακέλων γενικά προς τις οποίες θα πρέπει να ανταποκρίνεται.
4. Κρίνοντας την υπόθεση στο σύνολο της και βάζοντας όλους τους λόγους μαζί, η αιτήτρια απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους και απέτυχε

να αποδείξει οποιονδήποτε λόγο ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Roussos v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1212.

10

Ζαπίτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1098.

Partellides v. Republic (1969) 3 C.L.R. 480.

15

Theodosiou v. Republic, 2 R.S.C.C. 44.

Δημοκρατία ν. Βασιλείου (1990) 3 Α.Α.Δ. 226.

Προσφυγή.

20

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Βοηθού Πρώτου Λειτουργού Ευημερίας αντί της αιτήτριας.

25

Α. Παπαφιλίππου, για την αιτήτρια.

Α. Κουρσουμπά (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

30

Ι. Τυπογράφος, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

35

Ο Πρόεδρος κ. Α. Λοΐζου ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

40

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την προσφυγή της αυτή η αιτήτρια ζητά ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, της Επιτροπής, με την οποία προήγαγε από τις 15 Ιανουαρίου 1991 το ενδιαφερόμενο μέρος Φαίδρα Χριστοδουλίδη, στη μόνιμη (Τακτικός Προϋπολογισμός) θέση Βοηθού Πρώτου Λειτουργού Ευημερίας, η οποία είναι θέση προαγωγής.

Η προσφυγή στρεφόταν αρχικά και εναντίον του Χριστάκη Παύλου, εγκαταλήφθηκε όμως εναντίον αυτού και απορρίπτεται όσον αφορά αυτόν, χωρίς διαταγή για έξοδα.

5

Η αιτήτρια προέβηκε σε παραστάσεις στην Επιτροπή για την αντικειμενικότητα της Εμπιστευτικής Έκθεσης του 1989 γι' αυτήν. Στη συνεδρία της Επιτροπής στις 30 Αυγούστου 1990 ήταν παρών ο Διευθυντής Υπηρεσίας Κοινωνικής Ευημερίας ο οποίος κατάθεσε επιστολή του με την οποία εσχολίαζε τις παραστάσεις της αιτήτριας. Η Επιτροπή έκρινε ότι δεν ήταν εκ πρώτης όψεως ικανοποιητικές οι εξηγήσεις που δόθηκαν από το Διευθυντή, δεδομένου ότι ο ίδιος αξιολογών λειτουργός σε προηγούμενα χρόνια εξείρε ιδιαίτερα την αφοσίωση της υπαλλήλου στο καθήκον και την υπευθυνότητά της. Υστερα από αυτό, η Επιτροπή αποφάσισε να ζητηθεί από τον αξιολογούντα λειτουργό να αιτιολογήσει τις μειώσεις στη βαθμολογία της.

10

15

20

Στη συνεδρία της Επιτροπής στις 7 Δεκεμβρίου 1990, η Επιτροπή συνέχισε την εξέταση των παραστάσεων της Δήμητρας Παπαντωνίου εναντίον της μείωσης της βαθμολογίας της στην εμπιστευτική έκθεση για το 1989 και αφού σημείωσε ότι αυτή είχε βαθμολογηθεί σε όλα τα προηγούμενα χρόνια και από τον ίδιο, αλλά και από άλλο αξιολογούντα λειτουργό ως "εξαιρετη" στην ικανότητα της γραπτής έκφρασης, αποφάσισε να αγνοηθεί η αξιολόγησή της ως "λίαν καλής", με αποτέλεσμα η βαθμολογία της για το 1989 να διαμορφωθεί σε 6-5-0.

25

30

Ο Διευθυντής τότε ενημερώθηκε για την πιο πάνω απόφαση της Επιτροπής και τέθηκαν στη διάθεση του οι Προσωπικοί Φάκελοι και οι Ετήσιες Υπηρεσιακές Εκθέσεις των υποψηφίων. Ο Διευθυντής σύστησε με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολο τους τον Χριστάκη Παύλου και ως δεύτερη τη Φαίδρα Χριστοδουλίδη.

35

Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων, και στο σχετικό πρακτικό (Παράρτημα 8) παρατίθενται ενδεικτικά οι εκθέσεις των υποψηφίων στα 5 τελευταία χρόνια και

40

εις ότι αφορά την αιτήτρια και το ενδιαφερόμενο μέρος είναι τα πιο κάτω:

"2. Παπαντωνίου Δήμητρα Κ.:

5

1985 "Ε" (8-4-0)

1986 "Ε" (8-4-0)

10

1987 "Ε" (8-4-0)

1988 "Ε" (9-3-0)

15

1989 "Ε" (6-5-0)

3. Χριστοδουλίδου Φαίδρα Σ.:

1985 "Ε" (9-3-0)

20

1986 "Ε" (10-2-0)

1987 "Ε" (10-2-0)

1988 "Ε" (11-1-0)

25

1989 "Ε" (10-2-0)."

Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη, όπως αναφέρεται στο πιο πάνω πρακτικό της, τα προσόντα των υποψηφίων καθώς και την αρχαιότητά τους και με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους, αξία, προσόντα, αρχαιότητα, έκρινε ότι η Φαίδρα Χριστοδουλίδου - το ενδιαφερόμενο πρόσωπο - μια από τους δύο συστηθέντες από το Διευθυντή, υπερείχε των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να προσφέρει σε αυτή προαγωγή στην πιο πάνω θέση σαν την πιο κατάλληλη από τους υποψηφίους.

Ο πρώτος νομικός λόγος που επικαλείται η αιτήτρια είναι ότι αυτή έχει περισσότερα προσόντα τα οποία έστω και αν δεν θεωρηθούν πλεονέκτημα εν τούτοις προσθέτουν και έχουν βαρύτητα κατά την εκτίμηση της όλης προσωπικότητας αλλά και αξίας της σε σχέση με το

40

ενδιαφερόμενο μέρος.

Ο δεύτερος νομικός λόγος είναι ότι η αιτήτρια υπερτερεί σε αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους κατά 6 μήνες και συγκεκριμένα διορίστηκε στην παρούσα θέση της στις 15 Ιουνίου 1985 ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος στις 15 Δεκεμβρίου 1985. 5

Ο τρίτος νομικός λόγος είναι αναφορικά με την αξία της αιτήτριας και του ενδιαφερόμενου μέρους για το οποίο προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι ο συγκριτικός πίνακας, που υπάρχει στο πρακτικό της Επιτροπής (Παράρτημα 8) σε ότι αφορά την αιτήτρια και το ενδιαφερόμενο μέρος, και που έχει παρατεθεί πιο πάνω δεν δίδει την πλήρη εικόνα γιατί η Επιτροπή καιτοι επελήφθη του παραπόνου της σχετικά με τη σύνταξη της εμπιστευτικής έκθεσης του 1989 την βρήκε δικαιολογημένη, αλλά αύξησε τη βαθμολογία της μόνο σε ένα κεφάλαιο της αξιολόγησης. Υποβλήθηκε δε το παράπονο ότι δεν καταγράφονται στα πρακτικά (Παράρτηματα 4 και 8) τα όσα διημήφθησαν μεταξύ Διευθυντή και Επιτροπής σχετικά με την επιστολή του πρώτου, όπως και οι εξηγήσεις που έδωσε ο αξιολογών λειτουργός σχετικά με τη δυσμενή βαθμολογία της αιτήτριας και κατά συνέπεια στερείται το Δικαστήριο της ευχέρειας να κρίνει το ορθό και λανθασμένο της προβαλλόμενης απόφασης. 10
15
20
25

Ο τέταρτος λόγος είναι ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε στην απόφαση της στις συστάσεις του Διευθυντή και τις οποίες έπρεπε να αγνοήσει παντελώς γιατί είναι χωρίς τη δέουσα δικαιολογία και δεν εκτίθενται οι λόγοι για τους οποίους έκαμε τη σύσταση ούτε και τι συγκρίσεις έκαμε για να καταλήξει σ' αυτές και μια και αποφάσισε ότι δεν έπρεπε να δεχτεί τη δικαιολογία που έδωσε ο Διευθυντής για τη βαθμολογία της αιτήτριας, κατά συνέπεια δεν έπρεπε, στη λήψη της επίδικης απόφασης, να δεχτεί και τις συστάσεις του Διευθυντή. Γιατί, όπως επιχειρηματολογείται, "ήταν φανερό ότι εκείνος που δικαιολογεί γραπτώς βαθμολογίες που αποδείχθηκαν άδικες δεν ήταν αμερόληπτος στις συστάσεις του". 30
35
40

Αναφορικά με τον πρώτο λόγο, τα προσόντα της

αιτήτριας και του ενδιαφερόμενου μέρους εκτίθενται στο συγκριτικό πίνακα που επισυνάπτεται στην ένσταση και θεωρώ περιττό να τα επαναλάβω εδώ. Μια εξέταση τους όμως δείχνει ότι και οι δύο έχουν το βασικό πτυχίο και 5 παρακολούθησαν εκπαιδευτικά προγράμματα. Ορθά δε υποδείχθη ότι το ενδιαφερόμενο μέρος επέτυχε και σε εξετάσεις για τα εκπαιδευτικά προγράμματα επιμόρφωσης προσωπικού που παρακολούθησε, ενώ η αιτήτρια 10 παρακολούθησε σειρές μαθημάτων χωρίς να φαίνεται ότι οδήγησαν σε πιστοποιητικό κατόπιν εξετάσεων.

Δεν προτίθεμαι να προβώ σε ανάλυση των προσόντων. Είναι αρκετό για τους σκοπούς του δικαστικού ελέγχου της επίδικης απόφασης να παρατηρήσω ότι τα προσόντα 15 είναι περίπου τα ίδια και να υποδείξω ότι προσόντα πέραν αυτών που απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας και τα οποία δεν αποτελούν πλεονέκτημα σύμφωνα με αυτό, είναι από τα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη στην επιλογή του καλύτερου υποψηφίου, δεν αποδεικνύουν 20 όμως από μόνα τους έκδηλη υπεροχή και είναι μέσα στην άσκηση της διακριτικής του εξουσίας που το διορίζων όργανο θα τα συνεκτιμήσει με τα υπόλοιπα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη στην αξιολόγηση των υποψηφίων και 25 θα τους δώσει τη βαρύτητα που το ίδιο θεωρεί δικαιολογημένη κάτω από τις περιστάσεις. Το δε Δικαστήριο δεν επεμβαίνει έστω και αν η δική του εκτίμηση θα ήταν διαφορετική, εκτός μόνο όταν το διοικητικό όργανο έχει υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής του ευχέρειας. Ο λόγος αυτός επομένως δεν 30 μπορεί να επιτύχει.

Ως προς το δεύτερο νομικό λόγο, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η αιτήτρια είναι κατά τι αρχαιότερη από το ενδιαφερόμενο μέρος. Η αρχαιότητα είναι ένα από τα 35 τρία κριτήρια που προβλέπονται στο Άρθρο 35(3) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Νόμος αρ. 1 του 1990) όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους αρ. 71 και 211 του 1991. Συσταθμίζεται με τα άλλα δύο, την αξία και τα προσόντα, και μπορεί να είναι ο αποφασιστικός 40 παράγων μόνο αν όλα τα άλλα κριτήρια είναι περίπου τα ίδια. *Roussos v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 1212 και *Zapites & Others v. The Republic*, Προσφυγή 870/87, η απόφαση της Ολομέλειας δόθηκε στις 15 Μαΐου 1989 και

η βασική απόφαση της Ολομέλειας *Partellides v. The Republic* (1969) 3 C.L.R. 480. Θα μπορούσε ασφαλώς να λεχθεί ότι αρχαιότητα έξι μηνών δεν θεμελιώνει από μόνη της έκδηλη υπεροχή.

5

Αναφορικά με το τρίτο νομικό λόγο που αναφέρεται στην αξία των υποψηφίων, το ενδιαφερόμενο μέρος είχε επιπρόσθετα προς τις καλύτερες εκθέσεις, όπως φαίνεται στο συγκριτικό πίνακα που παρατέθηκε ενωρίτερα, και τις συστάσεις του Διευθυντή. Δεν νομίζω δε ότι η μη αποδοχή των εξηγήσεων που έδωσε ο Διευθυντής σχετικά με την έρευνα που έκαμε η Επιτροπή για την ορθότητα της εμπιστευτικής έκθεσης για την αιτήτρια για το 1989 αποτελεί λόγο μη αποδοχής των συστάσεών του, οι οποίες μάλιστα δεν βρίσκονται σε αντίθεση αλλά υποστηρίζονται από το περιεχόμενο των φακέλων. Θα πρέπει επίσης να λεχθεί εδώ ότι οι συστάσεις του Προϊστάμενου του Τμήματος σύμφωνα με το Άρθρο 35(4) του Νόμου και όπως έχει καθιερωθεί και από τη Νομολογία, αποτελούν ξεχωριστό ουσιώδες στοιχείο κρίσεως σχετικά με την αξία των υποψηφίων μια και ο Προϊστάμενος του Τμήματος είναι σε θέση να εκτιμήσει και τις απαιτήσεις της θέσης που πρόκειται να πληρωθεί και τις ικανότητες του υποψηφίου για να εκτελεί τα καθήκοντα της θέσης αυτής και δεν μπορούν να παραγνωριστούν από την Επιτροπή χωρίς ειδική αιτιολογία. (*Michael Theodosiou v. The Republic*, 2 R.S.C.C. 44 και *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Αργυρούλλας Βασιλείου*, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 859, η απόφαση δόθηκε στις 30 Ιανουαρίου 1990. Για μια τέτοια σύσταση η αιτιολογία της στηρίζεται πάνω στο περιεχόμενο των εμπιστευτικών εκθέσεων και των φακέλων γενικά προς τις οποίες θα πρέπει και να ανταποκρίνεται.

10

15

20

25

30

Ως προς τον τέταρτο νομικό λόγο, έχω ήδη αναφερθεί ότι κάτω από τις περιστάσεις δεν εσήμαινε αναπόφευκτα ότι οι συστάσεις του Διευθυντή δεν έπρεπε να γίνουν δεκτές για το λόγο ότι δεν έγιναν δεκτές οι εξηγήσεις που έδωσε για τη βαθμολογία της αιτήτριας, ούτε και ότι οι συστάσεις ήταν με οποιοδήποτε τρόπο άδικες και αμερόληπτες.

35

40

Κρίνοντας την υπόθεση στο σύνολο της και βάζοντας

- όλους τους λόγους μαζί, βρίσκω ότι η αιτήτρια απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή εναντίον του ενδιαφερόμενου μέρους και απέτυχε να αποδείξει οποιονδήποτε λόγο ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης. Έχοντας δε υπόψη την ολότητα των στοιχείων που είχε ενώπιόν της η Επιτροπή, κρίνω ότι η ελίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή και ορθά αυτή άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια.
- 5
- 10 Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Κάτω από τις περιστάσεις όμως δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.